

Lovudkastets Mening med Hensyn til Behandlingen af saadanne Sager; Principet er, at de skulle behandles som offentlige Politifager overensstemmende med den Karakter, Lovgivningen har givet dem; men viser det sig, at de ikke kunne affones med en Straf, der falder indenfor den Grændse, som en enkelt Dommer kan ifjende, ja, saa vil der være Spørgsmaal om at bruge den Fremgangsmaade, som vedkommende Paragraf i Lovudkastet indeholder, den at tilveiebringe en Erklæring fra den Tiltalte eller i alt Fald fra andre Paagjældende paa hans Vegne om, hvorvidt han vil overlade den enkelte Dommer at paakjende Sagen, uden at den kommer til at gaae over til formelig Behandling og formelig Paakjendelse ved Kriminal- og Politiretten, hvilken ellers i saadanne Tilfælde maa foregaae. Jeg anseer dette for i og for sig aldeles korrekt og hensigtsmæssigt, og en medvirkende Grund til, at jeg har troet at burde foreslaae dette, er Erkjendelsen af, at netop med Hensyn til saadanne Sager vil det meget tidt være Tilfældet, at der kan være Spørgsmaal om, at det vilde være ubilligt at bringe Straf til Anvendelse. Det vil i mangfoldige Tilfælde, hvor der er Tale om Vetteriforseelser, findes, at den Paagjældende har handlet under Omstændigheder, hvor man maatte sige, at Anvendelsen af Lovens Straf vilde være ubarmhertig, og hvor det netop vilde være i sin Orden, at den enkelte Dommer kom til at gjøre Brug af den Bemyndigelse, som Loven giver ham til at kunne lade den Paagjældende slippe med en Advarsel. Havde man igjennem Lovforslaget villet henwise saadanne Sager til en anden Behandling, var man gaaet tabt af denne store Fordeel; mere ganske at henlægge dem under den enkelte Dommer, uden Hensyn til den Grad af Straf, hvorom der kunde være Spørgsmaal, vilde ogsaa være urigtigt. Men, har man sagt, hvortil da denne Overførelse af Forhørerne, hvortil denne Adspaltelse af Behandlingen? Jeg indrømmer, at naar Ordene falde saaledes, kunde det synes, at dette var noget i sig selv meget U hensigtsmæssigt ved dette Lovforslag; men det tør jeg, der ret vel kjender disse Forhold, sige: Der finder ingen Overførelse af Forhandlingen Sted, der finder

ingen Vidtløftiggjørelse Sted, det er en ganske simpel og jævn Fremgangsmaade, der slet ikke vil komme til at føre Ulemper med sig, men som paa mange Maader vil komme til at have stor Gavn for den Ulykkelige, der maatte blive fremslilet, og for hvem der paa denne Maade vil aabnes en Vej til at undgaae en Straf, der vilde komme til at hvile altfor tungt paa ham i Forhold til den vinstof meget ringe Forseelse, hvori han har gjort sig skyldig.

Der er fra en anden æret Landssthingsmand (Christensen) fremkommen en Yttring af Frygt for, at de Undtagelser, som ere gjorte fra Bestemmelsen om, at Politidirektøren ikke maa ifjende Straf i offentlige Politifager, skulde komme til at føre en Mængde Misbrug og Ulemper med sig. De reducere sig imidlertid til de to Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Kontraktforhold og Bevillinger, igjennem hvilke de Paagjældende selv have underkastet sig en saadan Bestemmelse, og da er det min Overbeviisning, at man ikke behøver at være ængstelig for, at de paapegede Ulemper skulle fremtræde. De Kontraktforhold, hvorom der er Spørgsmaal, ere saadanne, hvor det dreier sig om ganske ubetydelige Tilfidesattelser af Forpligtelser, som saadanne Overenskomster have medført. Jeg har nærmest for Die saadanne Overenskomster, saadanne Aftaler, der blive truffne igjennem Licitationsforretninger, afholdte fra Kommunalbestyrelsens Side med Hensyn til Renovationsforhold og Sligt, hvor Vedkommende ikke passer at have sine Bøgne fra Pletten Kl. 10 eller til det Klokket, der maatte være bestemt, og hvor der da kun kan blive Tale om en ringe Mulkt af 1 eller 2 Rdl.; i alle saadanne Tilfælde troer jeg virkelig, at den Paagjældende staaer sig meget bedre ved, at Politidirektøren kan fastsætte, at han skal erlægge den Mulkt, der i Overensstemmelse med de almindelige Regler for Tilfidesattelsen af, hvad der paalaae ham, maatte erkjendes for i og for sig at være passende. Det Samme gjælder med Hensyn til de Bevillinger, hvor der ved sammes Meddelelse er taget en saadan Bestemmelse. Derimod er der et Punkt, hvor Gebetet for Politidirektørens Virksomhed vil blive meget større, og det er med Hensyn til alle de Forhold, som vedrøre Prostitutionen;